

Philippine SEPT. 30, 1985

Chị Thảo thân,

Em nhận được thư chị hôm nay, nhưng phải chờ vài hôm xem có gặp được Sœur Pascale và anh Thu không rồi viết thư cho chị luôn thôi.

Em có hỏi thăm được biết Sœur Pascale ở ngoài Manila thỉnh thoảng mới vào trại. Còn anh Thu thì em chưa gặp. Chị có biết không sống trong trại này ai cũng bận rộn cả ngày. Người bệnh như em lại còn bận rộn hơn nữa. Bệnh viện và ICM cứ kêu ròi tới ngày chạy không kịp thôi! Em cứ tưởng như mình đang sống lại 4 tuần lễ đầu khi mới vào quân tá túc thử việc vậy! Mỗi ngày vừa đi làm (outside) vừa đi học tới 10 tiếng đồng hồ lận! Sáng 3 tiếng học nghệ (em vừa học xong nghệ cashier và ngày tới em học打字 máy (Typing) + 1 giờ outside, chiều 4 tiếng rồi học ESL/CO, tới 1 tiếng nghệ LAB. Chị thấy không cần thì giờ đâu mà đi đây đi đó. Bận đến nỗi 2 vợ chồng em chỉ có dịp nói chuyện nhau vào ngày chúa nhật mở thôi! Em nghe người nói đi sống bên Mỹ cũng bận rộn như vậy có phải không chị?

Em từ khi trong tù ra, không nghĩ ngỗ ngỗ gì cả, nên lo học vài nghệ để tự "đi" phòng thóc sau này. Ở bên VN em học xong nghệ may, qua đây em định học thêm cashier, Typing và food service. Vì em khi còn ở VN thì chuyên về làm bánh ngọt (đặc biệt Bûche Noël). Đây chị xem tại em qua Mỹ có thể sống được không chị? Chị thấy có gì hay chị hẳn thêm.

À có việc này em muốn hỏi chị, xem ý kiến chị ra sao. Em muốn nhớ chị giờ thì em 1 người, bà ngoại, không biết ý kiến chị ra sao. Ở Mỹ em không có ai bỏ con cháu theo cả ngoại 2 đứa em và con nhỏ. Sau 1975 cũng như thời gian ở tù đến sống bên vào gia đình vợ (em chỉ còn 1 bát gạo mỗi, gạo 80t và 1 người anh ruột, 1 người nhà (hình giờ sống bằng nghệ打字 máy ở Sài Gòn). Cũ sống bên vào gia đình vợ em khổ lắm lắm. Em muốn từ lúc sống bằng đồng tiền do mình tạo ra và mong tạo ra tiền để mua gạo gạo nữa em còn ở VN. Chị có biết không mà em ở gia đình cũng may mắn đến chầu đang bằng khoán phải ở VN và đang mong chờ sự tiếp sức của em. Em nghĩ chầu đó là vô vọng! Vì 1 người bên hoàn như em biết chừng nào làm ra tiền, em muốn nói điều đó với mẹ ruột em trước ngày ra đi, nhưng thấy bố mẹ quá lỳ rơng ở em. Em thấy không thể nói ra - em lo sợ thật, em thấy hơi nhút nhát nên làm chết đi nên hy vọng đó em hẳn em.

Mà em cứ tưởng hi vọng qua Mỹ vài tháng là lâu có tiếng
 gì về. Tôi nghĩ bố em quá. Mái em như người chết đuối
 và ai cũng em là chết phao với cũng một bà hy vọng. Cuộc
 hành trình em đã đi được hơn 2 tháng nhưng vẫn còn mù
 mịt. Viết gì cho mái em đây. Hay nói một cái "mái đừng hy
 vọng gì về con cả, người bình hoa, người nghĩ, kẻ tha
 phượng cần thuê... người đến một cái... rồi đi đến một nơi
 mong đợi..." Những tâm tư tình cảm của em dần dần chết đi
 một hồi. Do đó em có ý nghĩ như chiếc tim họ giúp em người
 bảo trợ tôi hàng, như ai giúp đỡ em trong những ngày đầu tiên
 tạo cuộc sống, chỉ nghĩ ra cho em biết. Còn em chỉ với ai
 chỉ trong bàn biên tập, đó là người đến em.

Thân ái,
 Mame

FIRST FOLD HERE

(Tr. của 2 xã em: 903-5530228)

PHILIPPINE
 808921F PRPC. P.O. Box 7635
 TAN ANH NGUYEN B.V. 9648

Sender's name and address:

SECOND FOLD HERE

U.S.A

MIRGINIA 22205 - 0635

P.O. Box 5435 ARLINGTON

TO THO MINH KHUOC

AIR LETTER
 AEROGAME
 PANGHIMPAPAWID

TO OPEN SLIT HERE

**AIR LETTER
AEROGRAMME
PANGHIMPAPAWID**

TO THO MINH KHUC
P.O. BOX 5435 ARLINGTON
VIRGINIA 22205 - 0635

U.S.A.

SECOND FOLD HERE

Sender's name and address:

TRAN ANH NGUYEN BV. 9648
BLDB 921F PRPC. P.O. BOX. 7635
PHILIPPINE
(Dr. and 2 kids em: 803-5530728)

FIRST FOLD HERE

[illegible]